

Pompidou-keskus juhli Hergéä

-Tintin satavuotiaan
isän tuotanto
ja elämä esiteltiin
ilmaisanäyttelyssä

Harri Römpötti
Pariisi

Toukokuun 22. päivänä on kulunut sata vuotta Georges Rémin (1907-83) syntymästä Brysselissä. Hänet tunnetaan paremmin Hergénä, Tintin isänä ja yhtenä maailman suurimmista sarjakuvataiteilijoista.

Tintillä on ranskankielisessä Euroopassa suunnilleen sama asema kuin Carl Barksin Aku Ankalla meillä Suomessa. Kaikki ovat kasvaneet sen parissa. Toistaiseksi komeimmin Hergéä juhlii Pompidou-keskus Pariisissa.

Aluksi tuntui, että Hergén vaiheet käytiin läpi kiinnostavasti, mutta suuremmin kuin suurelta kulttuurikeskukselta olisi odottanut. Sitten selvisi, että Pompidoun aulan ylätasanteella oli vasta näyttelyn johdanto.

Sieltäkin voi poimia kiinnostavia yksityiskohtia. Hergén Monsieur Bellum -sarjan nimihenkilö esimerkiksi kutsui graffitissaan Hitleriä idiootiksi vuonna 1939. Seuraavana vuonna Saksa miehitti Belgian. Ruudusta sai yhden vastauksen niille, jotka ovat epäilleet Hergéä natsisimpatioista.

Varsinainen näyttely Pompidoun pohjakerroksessa ei jättänyt paljon toivomisen varaa. Siellä oli rutkasti alkuperäispiirroksia, harvinaisia valokuvia, kirjoja ja painotuotteita. Tintin ohella myös Hergén muut työt esiteltiin kattavasti.

Tunnelma oli kuin Barksin tarinassa Maailman rikkain mies, jossa Roope ja Junttapurin maharadza pystyttivät kilpaa Julle Ankanpään patsaita. Kisan köyhdyttämälle maharadzalle Roopen rahanäköön rikkaus oli samanlainen näky kuin Pompidou-keskuksen kellarin aarteisto näyttelyvieraille.

Hergén ammattitaito valottui monelta kantilta. Hän harrasti metasarjakuvaa jo 1930-luvulla, kun kuvasi sarjakuviansa hahmot vierailemassa itsensä luona.

Hergé ei koskaan pitänyt omaa työtään pyhänä. Näyttelyssä korostui, kuin-

ka hän oli aina valmis muokkaamaan Tinttejä aikojen ja julkaisuformaattien vaatimusten mukaan erilaisiksi versioiksi.

Myös Sinisestä lootuksesta alkanut uuttera työ Tintin maailman realismin eteen tuli ilmi. Esillä oli esimerkiksi kuvia Tintin kuuraketin sisätilojen tarkasta pienoismallista. Hergén studiossa Arthur van Noeyen rakensi pienoismalleja muun muassa laivoista muitakin albumeja varten.

1930-luvun puolivälissä ilmestynyt Sininen lootus oli käänteentekevä Hergén uralla. Se aloitti Tintin realismin ja oli ensimmäinen varsinainen mestariteos. Albumi olikin myös Pompidoun näyttelyn sydän - aika kirjaimellisesti. Sen

alkuperäisen version kaikki originaalisivut olivat esillä yhdessä huoneessa.

Mustavalkoisessa versiossa sivuja oli enemmän ja ruutuja kullakin sivulla vähemmän. Niinpä siinä kuvat hengittävät vapaammin kuin tiiviissä väriversiossa, joka on suomennettu. Pelkistetyistä piirroksista kasvaa joillakin sivuilla tunnelma, jota ei sarjakuvissa ole oikeastaan ylitetty.

Otava päästi taannoin Tintin juhluvuoden ohi melkein huomiotta. Ehkä nyt Hergén satavuotissynttäreillä voitaisiin saada suomeksi Tintin ensimmäisiä mustavalkoversioita - edes se Sininen lootus! Siitä oli julkaistu Ranskassa uusi kaunis kansanpainos.

Hergé.

07~007 UNE VIE UNE ŒUVRE

Hergé ja Tintin -lehden kustantaja Raymond Leblanc. Kuva 1950-luvulta.